

ความรักในมุมมองของพระพุทธองค์ โดย Min Sen Dhamma

คำพูดเกี่ยวกับความรักมีมากมาย โดยเฉพาะกวี และบทเพลง แต่ความรักที่มองเห็นให้ความจริง เช่น ความรักนั้นมีรสหวานในเบื้องต้น ขมขื่นในเบื้องกลาง และรสจืดสนิทในบั้นปลาย มิใช่มีมากนัก แต่พุทธวจนะที่เกี่ยวข้องกับความรักก็ไม่มากเช่นกัน อาทิ

ความรักมี 4 แบบ

1. ความรักเกิดจากความรัก บุคคลหนึ่งเหล่านั้นประพฤติกระทำต่อบุคคลที่เราปรารถนารักใคร่พอใจ ด้วยอาการที่นำปรารถนา นำรักใคร่ นำพอใจ ดังนี้ บุคคลนั้นชื่อว่า ย่อมทำความรักให้เกิดขึ้นในบุคคลเหล่านั้น
2. ความเกลียดเกิดจากความรัก บุคคลเหล่านั้นประพฤติกระทำต่อบุคคลที่เราปรารถนารักใคร่ พ้อใจ ด้วยอาการที่ไม่นำปรารถนา ไม่นำรักใคร่ ไม่นำพอใจ ดังนั้น บุคคลนั้นชื่อว่า ย่อมทำความเกลียดให้เกิดขึ้นในบุคคลเหล่านั้น
3. ความรักเกิดจากความเกลียด บุคคลเหล่านั้นประพฤติกระทำต่อบุคคลที่เราไม่ปรารถนารักใคร่พอใจ ด้วยอาการที่ไม่นำปรารถนา ไม่นำรักใคร่ ไม่นำพอใจ ดังนั้น บุคคลนั้นชื่อว่า ย่อมทำความรักให้เกิดขึ้นในบุคคลเหล่านั้น
4. ความเกลียดเกิดจากความเกลียด บุคคลเหล่านั้นประพฤติกระทำต่อบุคคลที่เราไม่ปรารถนารักใคร่พอใจ ด้วยอาการที่นำปรารถนา นำรักใคร่ นำพอใจ ดังนั้นบุคคลนั้นชื่อว่า ย่อมทำความเกลียดขึ้นในบุคคลเหล่านั้น

ที่ใดมีรัก ที่นั่นมีทุกข์ ด้วยเหตุที่ว่า อย่าติดอยู่ในสิ่งที่เรารักหรือไม่รัก การพลัดพรากจากสิ่งที่เรารักเป็นทุกข์ การพบเห็นแต่สิ่งที่ไม่รักก็เป็นทุกข์ เพราะฉะนั้น ไม่ควรรักสิ่งใด เพราะพลัดพรากจากของรักเป็นทุกข์ ผู้ที่หมดความรัก และความไม่รักแล้ว เครื่องผูกพันก็พลอยหมดไปด้วย

ที่ใดมีของรัก ที่นั่นมีโศก ที่ใดมีของรัก ที่นั่นมีภัย เมื่อไม่มีของรักเสียแล้ว โศก ภัย ไม่มี

ที่ใดมีความรัก ที่นั่นมีโศก ที่ใดมีความรัก ที่นั่นมีภัย เมื่อไม่มีความรักเสียแล้ว โศก ภัย ไม่มี

ที่ใดมีความยินดี ที่นั่นมีโศก ที่ใดมีความยินดี ที่นั่นมีภัย เมื่อไม่มีความยินดีเสียแล้ว โศก ภัย ไม่มี

ที่ใดมีความใคร่ ที่นั่นมีโศก ที่ใดมีความใคร่ ที่นั่นมีภัย เมื่อไม่มีความใคร่เสียแล้ว โศก ภัย ไม่มี

ที่ใดมีความทะยานอยากที่นั่นมีโศก ที่ใดมีความทะยานอยากที่นั่นมีภัย เมื่อไม่มีความทะยานอยากเสียแล้ว โศกภัยไม่มี

ผู้ประพฤติดี มีความเห็นถูกต้องมั่นอยู่ในคลองธรรม พูดคำสัตย์ ปฏิบัติหน้าที่ของคนสมบูรณ์ คนย่อมเกิดพูนด้วยความรัก

บุญที่ได้ทำไว้ในโลกนี้ ย่อมต้อนรับผู้ที่จากไปเหมือนญาติที่รักมาจากที่ไกล ผู้ชนย่อมเต็มใจต้อนรับ

พระอนาคามี ผู้ใฝ่พระนิพพาน สัมผัสผ่านผลสามด้วยใจ หมดปฏิพัทธ์รักใคร่ในกาม จึงได้สมญานามว่า ผู้ทวนกระแส

